

GENOOTSCHAP VAN VRIENDEN VAN DE HALO

secretariaat: Soerenseweg 48
7314 CG APELDOORN

12^e Jaargang, nummer 3, juli/augustus 2013

MEET EN EAT

Meet en Greet wordt steeds leuker en interessanter. De laatste Meet en Greet was meer Meet en Eat. **Rex von Winckelman** had met enkele collega's voor 35 personen een Indische maaltijd bereid waar je U tegen zei.

We hebben er echt van genoten en hopen dat we nog vaak van hun talent (of dat van anderen) gebruik mogen maken.

Voorafgaande aan de heerlijke maaltijd was er al een ander hoogtepunt: de lezing van **Don Keus** over zijn passie en ontwikkelingswerk. Een interview met deze "opa" van zijn jaar, staat in deze nieuwsbrief, de rest komt afzonderlijk.

Don, hartelijk dank voor dit initiatief.

BOEZEMVRIEND

Van **Maja Bergman**, onze penningmeester, hebben we inmiddels afscheid genomen. Tijdens een afscheidsetentje hebben we haar benoemd tot 'boezemvriend', de tweede, van de GVVDH.

Gelukkig hebben we waarschijnlijk een prima vervanger gevonden. De laatste plooitjes moeten na de vakantie nog even gladgestreken, maar dat lijkt te lukken.

Charlotte Fuchs is het bestuur al gaan versterken. Hieronder stelt zij zich voor.

"31 mei 2013, was de dag dat ik de aftrap neem om deel uit te maken van het bestuur van het Genootschap vrienden van de HALO. En of ik iets over mijzelf wil vertellen in de volgende nieuwsbrief.

Bij deze:

Vroeger was mijn naam **Charlotte Konings** (afstudeerjaar 1990), nu Charlotte Fuchs-Konings. Getrouwd met mijn collega geschiedenis en inmiddels 3 kinderen van onszelf en 2 kinderen die bij ons 'thuis' zijn. Met andere woorden een vrolijk boel. Mensen die mij uit die tijd kennen vonden mij 'kakkie' want mijn sport is hockey. Ik ga het nóg erger maken want mijn hoofdsport is inmiddels cricket en naast hockey speel ik ook nog golf. Inmiddels sta ik al 23 jaar voor de klas op het VCL in Den Haag (ja, als docent LO en ja, ik geef ook turnen) als bijbaantje ben ik schoolleider geworden en die combinatie bevalt mij uitstekend.

Nu zou je je misschien afvragen waarom gaat iemand in hemelsnaam deel uitmaken van het bestuur van het Genootschap. Dat is eigenlijk héél eenvoudig. De eerste dag dat ik op de HALO binnen kwam, stapte ik in een nieuwe wereld en meteen ging er ook een wereld voor mij open. Nieuwe mensen, lekker bewegen en ik had (meestal) interesse in de leerstof.

Iedereen was aardig, de docenten waren relaxed (als ze je mochten en je de dingen deed die moesten gebeuren) Ik kwam in een warm bad en dat warme bad wil ik koesteren. Ik heb een fantastische tijd gehad op de HALO. Ik ben er 'groot' geworden en zou willen dat iedereen het zo ervaren heeft als ik.

In 1984 organiseerde ik al de opening van de nieuwbouw. Als eerste jaars was dat wel bijzonder. Ik kreeg kansen en heb ze gepakt. Ik heb een geweldige tijd gehad en heb mooie contacten voor het leven opgedaan die nooit meer zullen verdwijnen.

Na 25 jaar weinig contact met HALO-ers buiten mijn eigen kringetje, kwam ik per ongeluk in contact met het fenomeen de

"Meet and Greet" Ik stapte gewoon maar eens een vrijdagmiddag binnen in oktober 2011 en meteen ontmoette ik andere inspirerende oud-HALO-ers. Zoals jullie merken, ben ik blijven hangen! Ben vaker langs gegaan en heb mij laten strikken om in het bestuur plaats te nemen. Ik doe dit met volle overgave, om ieder lid het gevoel te geven dat het bijzonder is wat we meemaakte in onze HALO-tijd. Een stevige basis, waar je hoe dan ook een mooier mens van bent geworden!

Dus doe net als ik, stap de volgende keer gewoon eens binnen op de volgende "Meet and Greet" je zult je verbazen hoe bijzonder dat is.

Tot snel! Charlotte Fuchs-Konings “

Interview.

Deze keer met de man die op de meet and greet een indrukwekkend verslag deed van zijn levensperiode die vaak als “niet actief” wordt aangeduid. **Donald Keus** was een van de studenten die door defensie in staat werden gesteld de studie aan de Halo te volgen.

Vraag: *Hoe oud ben je nu ?*

62 jaar

Vraag: *Wanneer heb je op de HALO gezeten ?*

80-83. Als militairen hadden we al een interne opleiding gevolgd en begonnen in het tweede jaar.

Vraag: *Hoe ben je aan je eerste baan gekomen en waar?*

Ik ging terug naar het Korps Mariniers om daar mijn werk voort te zetten

Vraag: *Hoe is het verder gegaan ?*

Na mijn studie was ik werkzaam als sport officier bij verschillende instituten. Bij het Korps ben je nooit alleen sportofficier. Inzet in allerlei andere functies is normaal. Ik was dus operationeel in Noord Noorwegen, had een VN functie in Angola, was lid van de werkgroep sporthallenbouw bij Defensie, organiseerde diverse sportevenementen. Maar werd ook: directeur Sport van de Kon. Marine; President van de organisatie van het militaire WK Schermen; plv. Secretaris Generaal van CISM (de internationale militaire sportkoepel). Ik woonde toen 4 jaar in Brussel en was o.a. verantwoordelijk voor 20 WK's op jaar basis. Tenslotte ook Chef Staf Mariniers Kazerne Rotterdam en uitgezonden als Chef Staf waarnemingsteam in Afghanistan.

Vraag: *Ik durf bijna niet meer, maar heb je naast al die banen nog andere dingen gedaan ?*

Jawel, ik zat in de Examen commissie van de KNZB, was Opleider bij de KNAU en Team Captain van het Nationale Biathlon team. Ook vervulde ik nog bestuursfuncties in de sport en deed zelf meerdere sporten (o.a .8 x Marathon Rotterdam gelopen).

Vraag: *Waarom heb je goede herinneringen als je terugdenkt aan de HALO ?*

Een fijne studie, een hoge kwaliteit van de opleiding en prima docenten. Een fantastische tijd met de jaargenoten

Vraag: *Heb je iets aan de opleiding op de HALO gehad ?*

Ja, heel veel. Binnen Defensie ben ik al vrij snel gaan werken op beleidsniveau en kreeg te maken met zeer veel vraagstukken op het gebied van belasting en belastbaarheid van militairen. Daarbij kon ik prima terugvallen op de opleiding.

Vraag: *Wat doe je nu nog ?*

Sinds mijn Pre pensioen 2006, ben ik actief in Sierra Leone.

Toevoeging van de interviewer: *Na de presentatie over die "activiteiten" op de meet and greet is deze opmerking rijp voor erkenning als wereldrecord understatement. Lees de folder die separaat wordt gezonden.*

Vraag: *Wil je nog iets kwijt dat we niet gevraagd hebben ?*

Ja, Ik ben nu **echt** Opa. Tijdens de studie was ik al 30 jaar en noemde de klasgenoten mij soms Opa

HALO-open

Op zondag 22 September 2013 wordt door het GVVDH een HALO open georganiseerd op Golf en Business Club" de Scherpenbergh", Albaweg 43, 7364 CB Lieren (Apeldoorn). De ontvangst met koffie is om 12 uur.

Daarna kan er worden ingeslagen en zullen de eerste flights om 13.00 uur de baan in gaan.

Deze dag staat open voor alle afgestudeerden en medewerkers van de HALO en zij mogen ook vrienden meenemen.

Diverse golfers hebben zich reeds aangemeld tijdens de meet en greet (graag nog even bevestigen).

De inschrijfkosten zijn 50 euro voor greenfee. De koffie en borrelhap worden je aangeboden door de GVVDH.

Inschrijven door een mail te sturen naar moxxgolf@gmail.com . **Inschrijving is pas geldig als de 50 euro is overgemaakt op rekening 178675 van GVVDH te Den-Haag.**

Hoe krijg je je jaargroep bij elkaar?

Afgestudeerd in 1963.

Natuurlijk wordt het verleden bij het stijgen der jaren langer dan de toekomst.

Terugkijken is daarvan een logisch gevolg en een goede gewoonte.

Op 29 juni 2013 had ik de eer uitgenodigd te worden voor een bijeenkomst van de groepen die tweede jaars studenten waren toen ik mijn loopbaan op de Halo begon. Dat terugkijken werd een feest en als ik het goed heb waargenomen niet alleen voor mij. In het riante huis van Francien Winkelman en haar man gonsde het de hele dag van activiteit. Uiteraard veel gesprekstof, maar ook verrassende optredens en herinneringsliederen, gezellig borrelen en lekker eten. De dag was voorbij voor ik het me realiseerde. Dank aan de organisatoren en een aanbeveling aan anderen om het ook te doen.

De bijeenkomst was een vervolg op de viering van vorig jaar september en de succesvolle deelname van dezelfde jaargroep. Ik vroeg al eerder aan Jan van Lier om eens op papier te zetten hoe zij te werk waren gegaan. Hier is zijn bijdrage. Met dank aan Jan en de anderen, Henk Mijsbergen.

Op verzoek van Henk Mijsbergen volgt hier een korte beschrijving van de werkwijze die we gevolgd hebben bij het bijeenrapen van onze jaargenoten voor het 100 jarig bestaan van de HALO in september 2012.

Vooropgesteld: die werkwijze is gaandeweg ontstaan. Dat ging zo:

- We gingen uit van de ons ter beschikking staande (e-mail) adressen en telefoonnummers. Daarvan bleek een groot deel niet te kloppen. De mensen die we wel bereikt hebben, hebben we gevraagd om met ons verder te zoeken.
- We zijn gaan speuren op Google, facebook, in telefoonboeken etc.
- We hebben veel telefoongesprekken, vaak langdurig, na al die jaren, om mensen te polsen om te komen of gewoon te informeren hoe het met ze ging.
- Steeds werd een lijst verstuurd met aanvullingen op de lijst en informatie over wie we hadden opgespoord. Dat bleek cruciaal, omdat de ene inschrijving de andere opriep.
- In een aanzienlijk aantal gevallen waren jaargenoten graag gekomen maar om tal van redenen op die dag verhinderd. Het grootste deel zegde toe een volgende reünie zeker te zullen komen. Een mooie opmaat voor een reünie in 2013 (dan is het voor ons 50 jaar geleden dat we examen deden).
- Degenen, die niet over een e-mailadres beschikten, hebben we diverse keren een brief gestuurd met de laatste informatie over deelnemers en nieuwe inschrijvingen.
- Het lukte vooral omdat enkelen van ons het hele telefoon- en adressenbestand hebben doorgelicht. Van verschillende kanten kregen we hints waar we iemand zouden kunnen vinden.
- Hoogtepunt was dat we enkele jaargenoten in het buitenland hebben gevonden. Die zijn ook allemaal gekomen (Israël, Canada, U.S.A. en Griekenland).
- Die "successen" waren weer aanleiding voor anderen om te komen, al was het maar een deel van de dag. Er ontstond hier en daar intensief telefoonverkeer met jaargenoten die fysiek niet meer in staat waren om te komen, maar op deze wijze toch niet uit het oog werden verloren.
- De lijst "Niet gevonden" slonk uiteindelijk tot 5 personen. Daar zijn we nog steeds naar op zoek, maar het resultaat was dat we, inclusief enkele partners, met zo'n 50 mensen op de reünie aanwezig waren.

- De reacties na de reünie waren dermate positief dat we, de reacties kennende van degenen die niet konden komen, besloten hebben in 2013 opnieuw een reünie te organiseren.
- Overigens moet je ervan uitgaan dat een kleine groep, om uiteenlopende redenen, niet geïnteresseerd is. Die mensen hebben we ook niet naar de reünie kunnen krijgen en dat zullen we ook niet meer nastreven.

Voordeel van de hele operatie, die veel tijd eiste maar ook buitengewoon veel voldoening gaf, is dat we nu beschikken over een geactualiseerde lijst en dat het zoemt van de contacten onderling.

Kern is dat de voortdurende feedback stimulerend heeft gewerkt op de beslissing van velen om te komen.

Jan van Lier (met dank aan Francien Winkelman, Lavina Borsboom, Ineke Kranenburg, Luuk Lubeek, Frits Avis en Piet Rotte).

En tenslotte alvast voor de agenda:

Vrijdag 4 oktober vanaf 16.30 uur Meet and Greet op de Laan van Poot.
